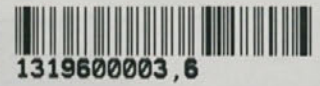

ŠTUDIJSKA
KNJIŽNICA
V GELJU

Celje - skladišče
D-Per

L. 4 št. 6

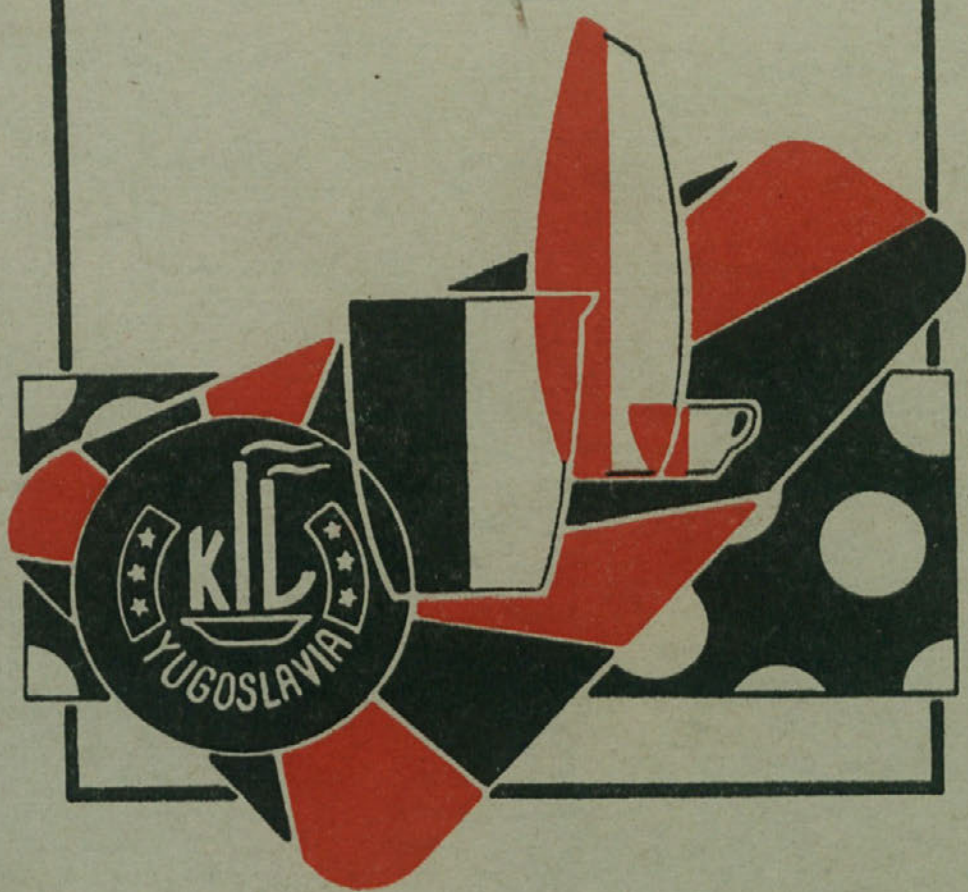
249/1960

COBISE

Libojski KERAMIK

Glasiło Keramične industrije Liboje-Celje

1. Liboje pred 15 leti - Rozalija Oblak
2. Sprejem novih vajencev - Božo Lukman
3. Analiza gospodarjenja - Karel Vitanc
4. V času kolesarske akcije za zmanjšanje prometnih nesreč -
Združenje šoferjev in avtom. žalec
5. O delu organizacije zveze komunistov - Marija Oblak
6. Center za izobraževanje - Franc Oblak
7. Ali že veste . . . Božo Lukman
8. Humor - Ernest Polanc

. . . o . . .

LIBOJE PRED 15 LETI

V deželo je vdrl sovražnik. Tudi naše skrite libojske vasice ni zgrešil. Prvotno mirno vzdušje je bilo ob prvih aretacijah in izgnanstvih zavednih Libojčanov kmalu zamenjano z nape- tim pričakovanjem novih dogodkov. Dobro nam je znano okupatorjevo delo v tej va- si.

Pod vodstvom Ko- munistične partije so začeli naši narodi z osvobodil- no borbo, ki nam je prine- sla skozi trpljenje in smrt zlato svobodo in novo, lep- še življenje.

Med vojno, kakor tudi po njej Libojčani niso drža- li križem rok. Vsi vaščani, ki niso šli v partizane, so v tihi molčečnosti pomagali k čimprejšnji zmagi. Sovražnik pa je v svoji besnosti tudi zadnji dan pred osvoboditvijo delal zločine.

15 let je minilo 7. maja letos, ko so Kozaki zasedli Liboje, se v vseh hišah naselili in zasedli vse, kjer je bilo le kaj prostora. Kruto so ravnali z ljudmi, hoben se ni smel ganiti daleč od hiše, vse se jim je zdelo sumljivo. Tako smo zrl v gozdove Kotečnika, Kamčiča in druge vrhove, kamor so se zatekli maloštevilni partizani pred to golaznijo. Ni jim uspelo dolgo strašiti po libojski vasici, niti jim ni uspelo najti kar so iskali, toda padla je žrtev in to na dan pred svobodo v Porancah. Padel je Tkalec Leopold - Pero, ker ni mogel mirno gledati to svojad in je sprožil brzostrelko.

Kozaki so odšli 8. maja v popoldanskem času in ljud- stvo je zopet zadihalo, kakor da bi se rešilo dušeclega plina. Zopet smo se z veseljem ozirali v molčeče gozdove in poneli našim borcem nekaj za pod zob.

9. maja Svoboda! Z vseh gozdov, ki obdajajo liboj- sko kotlino, so se vračali partizani in s pesmijo korakali skozi svobodne Liboje proti Petrovčam.

Tisti dan mladina v Libojah ni mirovala, v dopoldanskih urah je bilo že vse v cvetju, zelenju in z zastavicami okrašeno na čast našim osvoboditeljem.

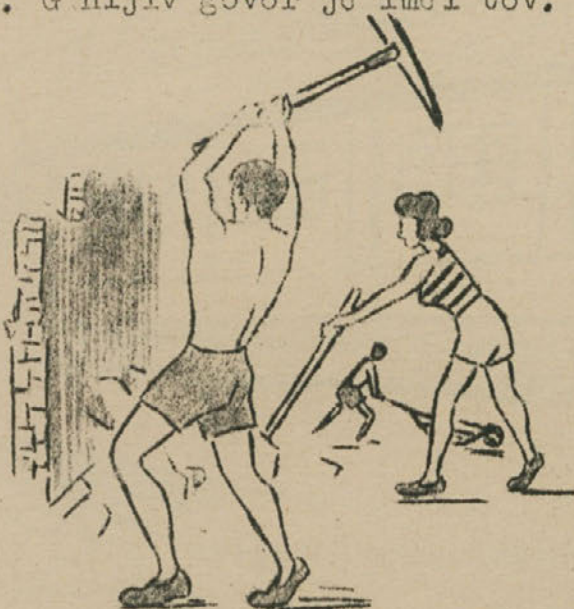
Za prvo nedeljo po osvoboditvi je mladina ogganzirala velik miting, kjer so sodelovali vsi Libojčani. S peštrim sporedom in z veliko zavednostjo so se takrat izkazali vsi Libojčani, posebno pa mladina, ki je bila vabljen v Zalec, da je ta program ponovil. Ganljiv govor je imel tov. Kojnik Franc, ki je prikazal libojsko mladino kot zelo zavedno in poudaril v svojem govoru "zlate Liboje".

V svobodni domovini smo. Gradimo, udeležujemo se udarniških del, delamo na vseh poljih, kulturno - prosvetnem, pevskem itd. Leta 1946 je odšlo na gradnjo mladinske proge Brčko - Benoviči iz Liboj 16 mladink in mladincev in so prinesli v Liboje predhodno častno zastavico.

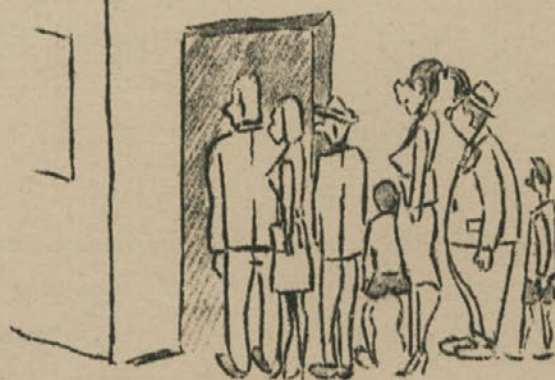
Na progo Šmarc-Sarajevo je odšlo 10 mladink in mladincev. Na regulacijo Lijeka pa dva mladinki in to iz tovarne, ena se je vrnila z diplomom.

Prav tako so se izkazali naši mladinci, ki so se leta 1956 polnoštevilno udeležili udarniškega dela na regulaciji Struge v Šempetru.

Udarniškega dela pri gradnji avtoptut Zagreb-Beograd pa se je udeležilo 7 mladincev.

KINO SVOBODA

Tudi v lanskem letu je mladina v našem podjetju zabeležila uspeh, ki ga je dosegla pri prostovoljnem delu v podjetju. Takrat, ko so se člani kolektiva zavezali, da bodo pri gradnji nove prodorne peči napravili po 20 ur, so se mladinci zavezali za 30 ur. To svoje obvezo so izpolnili s 125 procenti.

V 15 letih so se Liboje zelo spremenile. Dobili smo novo kino dverano, ki je bila zgrajena s prostovoljnim delom rudarjev v Libojah, kinoprojektor pa je bil nabavljen z denarjem, ki so se mu odrekli delavci Keramične (iz dobička).

Uredili smo zdravstveni dom do take mere, da lahko normalno ordinira splošni zdravnik, kakor tudi zobozdravnik.

Tudi na elektrifikacijonismo pozabili, saj smo elektrificirali Brnico, za kar so ljudje tega hriba mnogo žrtvovali v denarju in s prostovoljnim delom, prav tako Sončni hrib ter Zagraben.

Rudnik je zgradil žičnico za prevoz premoga v Zebukovico in pozidal obratne prostore, kopalnico itd.

Pospešeno se je začela razvijati tudi naša tovarna. Zgradili smo novo strugarno, novo prodorno peč, remontne delavnice, okroglo peč, garaže, plevnico, upravne poslopje, preurejena je nova livarna, garderoba in kopalnica. Število delavcev pa se je povečalo od 200 na 500.

Toda delo še ni končano. Veliko dela nas še čaka, da usposobimo tovarno tako, da bomo imeli zagarentiran obstoj in zaslužek.

Petnajstletni uspehi našeg kraja in naše države so nam garant za vedno lepše življenje.

Rozalija Oblak

SREJEM NOVIH VAJENCEV.

Strokovni kolegij in komisija za delovna razmerja sta sprejela program vključitve novih vajencev. Največ je bilo razprav glede usposabljanja kvalificiranih delavcev za poklica strugar in livar. Teh dveh poklicev ne bomo več izučevali v vajenski šoli, temveč v centru za izobrazbo odraslih. Do tega nas je privedlo dejstvo, da bomo po prvi fazi rekonstrukcije v teh obratih prišli na delitev dela po fazah, kjer bomo rabili precej polkvalificirane delovne sile. Polkvalificirane delavce bomo usposobili v centru za izobrazbo.

V tem letu bomo torej sprejeli v skladu s 69.čl. Pravilnika o delovnih razmerjih vajence v tele poklice:

Poklic	število, ki jih bomo sprejeli	spol
slikarjev	10	obeh spolov
modlarje	3	moškega spola
kurjače	3	" "
ključavničarje	1	" "

Izpolnjevati morajo naslednje pogoje:

Ineti mora dovršeno osemletko in biti fizično in umsko zdrav.

Pri sprejenu inajo prednost otroci naših delavcev, sirote NOV, socialno ogroženi in tisti, ki inajo boljše ocene strokovnih predmetov (risanje, računstvo itd.)

Prošnje (nekolikovne) morajo vložiti najkasneje do 30. junija 1960. Priložiti pa morajo šolsko in zdravniško spričevalo.

Rzpisujemo tudi prvih šest mest zapriučitev v centru za izobrazbo in sicer za poklic strugarja. V poštev pridejo vsi pri nas zaposleni delavci, ki inajo veselje do te vrste dela. Prijave predložite šefu sploš. sektorja najkasneje do 15.6.1960.

Božo Lukman

ANALIZA GOSPODARJENJA.

Ekspanzivno proizvodnje zadnjih mesecev leta ima svoj vpliv na novo poslovno obdobje, ki v splošnem merilu pade izpod dosežene višine. Ta tipični pojav registrira tudi naše podjetje, če seveda ne upoštevamo običajne prosperitete, ki je v naših pogojih dela še možna.

Družbeni plan podjetja nas glede na rekonstrukcijska dela uvršča na višino skupnega dohodka, ki smo ga dosegli v preteklem letu. V prven trimesečju letošnjega leta smo vrednostno in fizično plan presegli, vendar minimalno in se pred nami z vso resnostjo pojavlja potreba produktivnosti. Dvigano pa jo lahko s spremenjenim asortimanom, s smotrnejšo organizacijo dela in delovnimi pripravami.

Realizacija nam nudi drugačno, mnogo ugodnejšo sliko. To gre na račun znižanja zalog preteklega leta, ki se nam letos akumulirajo.

Strukturni prikaz je naslednji:

	plan	vrednost v 000 din	
		izvršeno	%
Celotni dohodek	102,500	119,503	116
Dohodek podjetja	44,526	53,072	119
Čisti dohodek	35,198	40,842	116

Osební dohodki so v letošnjem letu narasli od lanskega povprečja za 2,947.000.- ali za 10%. To je zelo močan pritisk na osebni fond, če upoštevamo, da še nismo obračunali premij po posebnem pravilniku in tudi ne predvidevanih razlik v obračunskih postavkah posameznih delovnih mest, predvsem režijskih.

V preteklem letu so znašali poslovni stroški 82,21% od celotnega dohodka. Sedanji obračun pa izkazuje 80,40% poslovnih stroškov na realizacijo. Visoki odstotek vsebovanih poslovnih stroškov nam onogoča, da lahko uspešno znižujemo stroške proizvodnje in s tem ustvarjamo višjo akumulativnost podjetja. To tudi mora postati naš praktični moto, če hočemo ustvarjati realne možnosti za prehod na višje oblike vodenja gospodarstva in nagrajevanja.

Karol Vitanc

Četrtnina naših delavcev se vozi s kolesi na delo in zato bomo v nadaljevanjih priobčili članek o varnosti prometa, ki nam ga je poslalo Združenje šoferjev in avtončaničkov, Žalce.

V ČASU KOLESARSKE AKCIJE ZA ZMANJŠANJE PROMETNIH NESREČ

Če gremo dandanes na ceste, žq pri prvih korakih ugotovimo, da se moramo ravnati po določenih pravilih in se pokoravati določenemu redu, ki velja splošno na naših cestah. Takšnega kakršen je, nismo uvedli na njih, temveč smo ga izpopolnjevali in dopolnjevali vzporedno z naraščajočim prometom. Spominimo se ga, ko so bile naše ceste še prazne in smo jih prečkali kjerkoli se nam je zdelo, zavijali z našim vozilom levo ali desno, ne da bi poprej nakazali smer itd. Danes bi s takšnim ravnanjem ne prišli daleč, povzročali bi na cestah nered in prav čisto tudi nesreče.

Danes se spričo naraščajočega prometa ukvarja s prometno varnostjo nešteto strokovnjakov po vsem svetu. S primernimi ukrepi bi radi zmanjšali število prometnih nesreč, vendar bi bili ti naporji zaman, če javnost ne bi pokazala za te ukrepe potrebnega razumevanja.

Vsekogar, ki je tudi sam opazil, da se je promet na naših cestah nočno povečal, bodo presenetile številke, ki nam povedo, da je naraslo od leta 1954 do leta 1959 v Sloveniji število registriranih motornih vozil od 8.000 na 42.000 koles od 270.000 na 500.000 in da kroži po cestah Slovenije še cca 14.000 mopsov in cca 50.000 vprežnih vozil. Mimo tega moramo v razdobju med nesečem najem in oktobrom prišteti še 300.000 motornih vozil inozenskih turistov.

To sorazmerno veliko število vozil pa ne kroži samo po naših novih in moderniziranih cestah, temveč uporablja tudi ceste II. in III. reda, ki so ostale več ali manj takšne, kot so bile. Na teh cestah je bil pred leti naš kolesar še šan, srečal je od časa do časa še vprežni voz, redkokdaj pa motorno vozilo. Danes grozi kolesarjem na teh cestah mnogo večja

nevarnost, kajti na cesti niso več sami in mimo tega so še najpočasnejši vozniki med številnimi motornimi vozili.

Zaradi tega je naša naloga, da vsakogar seznanimo z nevarnostmi in s predpisi cestno-prometnega reda, da opozarjamo na vse nevarnosti, ki lahko privedejo do nesreče ter da prikažemo potrebo po tem s statističnimi podatki o naraščajočem prometu in prometnih nezgodah.

Kolesarska akcija naj zajame prav vse kolesarje, mlado in staro in jim pomaga z nasveti ter opomni uporabljati kolo tako, da ne bodo ogrožali z nepravilno vožnjo oseb niti svoje okolice.

DVOKOLO - LJUDSKO VOZILO

Da je postalo kolo v zadnjih letih ljudsko vozilo (kar nam prikazujejo prej nakazane številke), je več vzrokov, vsekakor pa sta najvažnejša ta, da je naša naraščajoča industrija začela že takoj po vojni črpati svojo delovno silo s podeželja in da je bilo v zadnjih letih moderniziranih in na novo zgrajenih na stotine kilometrov cest.

Lahko trdimo, da ima skoraj vsaka družina v Sloveniji vsaj eno kolo, niso pa redki primeri, ko ima kolo vsak član družine. Važno je, da spregovorimo nekaj besed o tem vozilu, da prikažemo, kako moramo s kolesom ravnati in ga uporabljati.

Če opazujemo promet na naših cestah vidimo, da takoj po 14. uri ceste nenađoma napolnijo pešci in najrazličnejša vozila do takšne mere, da njihovo podobo ponekod bistveno spremenijo. Med vozili pa bomo opazili nešteto koles, ki prevladujejo zlasti na cestah naših industrijskih centrov in njihovi bližnji okolici. To niso kolesarji - športniki, temveč zaposleni ljudje, ki uporabljajo kolo kot prevozno sredstvo na poti na delo in domov. Vsa ta kolesa niso športni rekviziti, temveč sredstvo, ki prihrani našemu delovnemu človeku dragoceni čas, ki bi ga sicer izgubil, če bi odhajal in se vračal domov peš.

Ker je večina njih kolesa nabavila za praktične namene, jih temu primerno uporabljajo in vzdržujejo, ne da bi preveč pazili na činitelje, ki prispevajo precejšen delež k varni vožnji. Zanemarjajo znanje o cestnih predpisih in nego oziroma vzdrževanje kolesa. Če pa smo zanemarili ta dva činitelja, tedaj smo opustili najvažnejše ukrepe, da bi si zagotovili varno vožnjo.

STATISTIČNI PREGLED

Splošna statistika prometnih nesreč, ki so jih povzročili kolesarji ter statistika nezgod na poti na delo in domov nam kažeta, da je število teh nesreč visoko in da še vedno raste.

Oglejmo si nekaj številke iz statistike prometnih nesreč v letu 1959 za IRS:

skupno število nesreč	1959 - 5.325
v primerjavi z letom	1958 - 4.304

kar pomeni porast prometnih nezgod od leta 1958 za 23.6%.

Po teži se nesreče delijo na:

228 smrtnih nesreč
2992 s telesnimi poškodbami in
2105 z materialno škodo

Kako pa je s kolesarji? Vsega skupaj je bilo poškodovanih 994 kolesarjev, od tega:

59 smrtno ponesrečenih,
409 s hudimi telesnimi poškodbami,
526 z lahkimi telesnimi poškodbami.

Visok odstotek hudo poškodovanih in smrtno ponesrečenih moramo pač pripisati dejstvu, da je kolesar nezaščiten in zaradi tega izpostavljen pri padcu najrazličnejšim poškodbam. Torej pomnite: Vozite previdno, pazite na cesto in vedite, da boste pri kakršnem koli karambolu potegnili krajši konec!

Vožnja s kolesom ne zahteva, da bi imel kolesar posebno tehnično znanje, ker je konstrukcija kolesa skrajno enostavna in posebnega mehanizma sploh ni. Vendar pa zahteva vožnja s kolesom nekaj osebne spretnosti, s katero premagujemo nestabilnost vozila.

Ravnotežje drži kolesar pri normalni vožnji sicer podzavestno in povsem mehanično celo do take meje, da lahko odvrne svoje zanimanje od vožnje na povsem druge stvari, kar pa je v določenih trenutkih lahko usodno kajti dobro vemo, da nas lahko spravi iz ravnotežja že prav majhen kamen, jama ali kakršna koli druga sprememba na cestišču, če je nismo pravočasno opazili in se na njo pripravili.

Torej pozor! Pri vožnji s kolesom bodimo prisebni, koncentrirajmo svojo pažnjo na vožnjo in razmere na cesti ter se ne zanašajmo na našo spretnost!

Statistika nam pove, da spada spretnost z letom starosti. Oglejmo si tabelo nezgod po letih starosti:

Leta starosti	Smrtne nezgode	Telesne poškodbe
do 18 let	3	108
" 25 "	9	202
" 35 "	11	246
" 45 "	6	101
" 55 "	17	134
" 65 "	8	59
ostali	5	66

Zato pomnite: Pri vožnji s kolesom upoštevajte tudi leta starosti in se zavedajte, da ste vsako leto manj spretni!

Pri vožnji s kolesom lahko naredimo nešteto napak, s katerimi kršimo pravila cestnega prometa, ali pa se kljub na videz pravilni vožnji podajamo v nevarnost. Na tem mestu naj omenimo le nekaj primerov nepravilnosti, ki se najčešče pripete in se pogosto končajo z nesrečo.

Zbir. 3. rev. 1960. Žalec

O DELU ORGANIZACIJE ZVEZE KOMUNISTOV

Čeprav je bilo v tej smeri že precej napisanega, mislim, da je vseeno še potrebno spregovoriti nekaj besed. Upam, da se bo na podlagi tega članka razvila širša debata in da bodo predstavniki organizacij še kaj več napisali o delu.

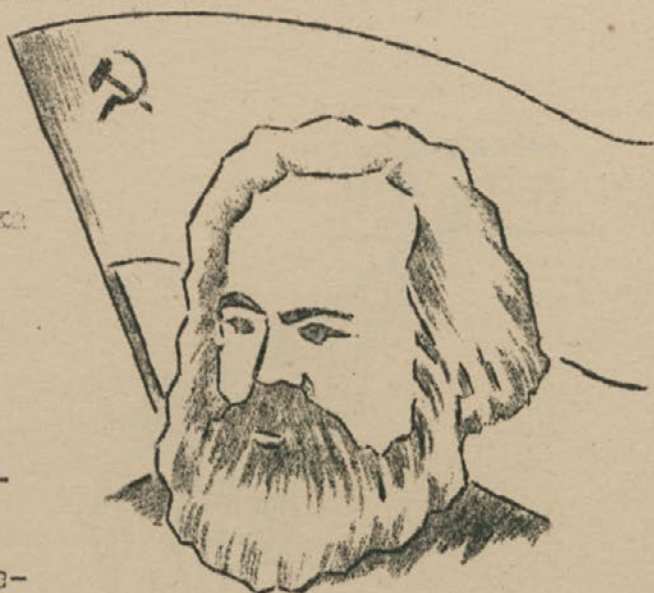
V organizaciji ZK je zlasti pomembno to, da smo v preteklem letu uvedli študijske sestanke. Udeležba je bila zadovoljiva, snov pa podana tako, da so jo tudi mlajši člani razumeli. Vsekakor se je študij održal pri nadaljnjem delu članov ZK v ostalih organizacijah.

Mladinci člani ZK so se zelo izkazali pri gradnji nove predorne peči. Kljub temu pa imajo premalo razumevanja ostale organizacije posebno še, kar se tiče finančnih vprašanj. Naj omenim samo, da ni mogla organizacija poslati na "Partizanski marš" mladince samo zaradi težav - glede denarja.

Sindikalna podružnica se je z uvedbo posmrtninske samopomoči in oddihov na morju še bolj približala delovnemu človeku. Želimo, da bi s tem še nadaljevala in iskala še novih metod za izboljšanje delovnih pogojev in oddiha delavcev.

Organi delavskega samoupravljanja so v preteklem letu izredno dobro opravili svoje delo, saj so bili doseženi rezultati, ki jih ni nihče pričakoval. Želimo tako uspešno delo tudi novim članom DS in UO, ki bodo izvoljeni 21.5.1960.

Gotovo imajo za uspešno delo v organizacijah največ zaslug člani ZK, saj so primeri, ko le - ti zelo uspešno rešujejo razne probleme, ~~z~~travjujejo svoj prosti čas za samoizobraževanje ali dela v drugih organizacijah in društvih, so pa tudi takšni, ki bi lahko mnogo doprinesli skupnosti in delu posameznih organizacij, pa tega ne storijo. Potrebno bo še precej dela s člani, ki bi družbi lahko več koristili, pa tega iz kakršnegakoli razloga ne storijo, še več pa s tistimi, ki dostikrat nenamerno, nenamerno ali pa zaradi nevednosti s svojo debato škodujejo in dostikrat porušijo še tisto, kar so njegovi tovariši s težavo zgradili. S takšnimi tovariši bo v bodoče še potrebno precej delati, dokler ne bodo razumeli, da je dostikrat potrebno in koristno podrediti svoje osebne interese v korist skupnosti. Sicer je takšnih pojavov kot sem jih navedla pred tem malo, toda vseeno dovolj, da je potrebno o njih spregovoriti.

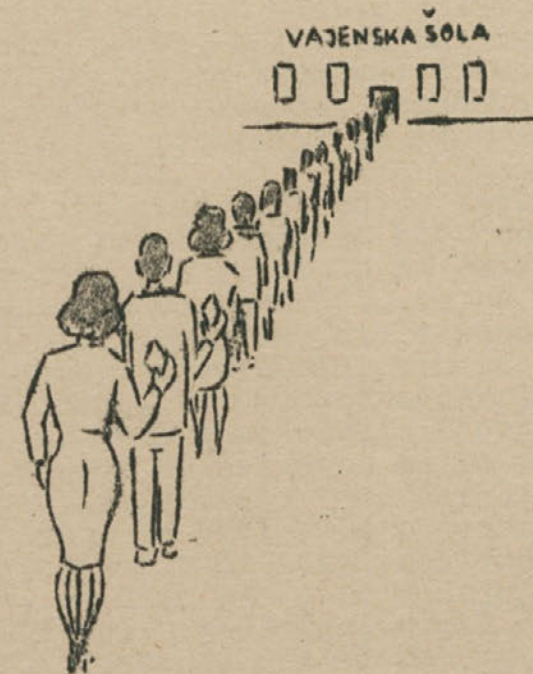

Marija Oblak

CENTER ZA IZOBRAŽEVANJE

Takoj po vojni je bilo zaradi pomanjkanja kvalificiranih delavcev, kakor tudi zaradi hitre razširitve tovarne v zelo omejenem času potrebno usposobiti ljudi za bolj zahtevna delovna mesta. Kmalu pa je postalo očitno, da taka površna vzgoja ljudi ne more ostati večna, če smo hoteli le malo upoštevati trg, ki je zahteval vedno bolj kvalitetno blago. Takšne izdelke pa lahko napravi le zato usposobljena oseba. Uvidelo se je, da tudi nekaj nesecev trajajoči tečajji, ki so bili organizirani po osemurnem delovnem času, ne morejo dati tistega, kar delovno mesto zahteva.

Zato je dvoletna vojska šola, ki se je pozneje podaljšala na tri leta, pomenila za naše podjetje velik korak naprej v pogledu izobraževanja in usposabljanja naših ljudi za delovno mesto. Iz te šole smo dobili nekaj zelo dobrih kvalificiranih delavcev, posebno tistih, ki so se odločili za naše poklice iz veselja, ne pa samo zaradi materialne nujnosti. Okrajna izpitna komisija je posebno pohvalila naše bivše vajence kot najboljše v okraju.

Vendar pa zaradi hitre razširitve naše tovarne nastaja novo vprašanje. Ali bo vojska šola lahko dala dovolj kadra v bodoče? Ali je sploh potrebna triletna učna doba za eno fazo dela, kar bo v bodoče po novi organizaciji dela prišlo v poštev? Ali se ne bi delo na kak drug način usposobiti naše ljudi bolj hitro, ceneje in še bolj poglobljeno? Ali ne bi bilo prav, da bi naši mladi ljudje bolj hitro prišli do kruha, posebno tisti, ki kažejo več zanimanja za to?

Najnovejši sistem izobraževanja v tako imenovanih centrih za izobrazbo nam daje odgovor na vsa ta vprašanja. Po zelo skrbno izdelanih učnih programih bi lahko naši inštruktorji za delo v neprimerno krajšem času

izučili novega delavca za poklic. Že začetne izkušnje v nekaterih podjetjih so pokazale, da je nogoče naučiti novega človeka v šestih mesecih to, kar se je prej naučil v vajenski šoli v treh letih. Ta stvar nam vsekakor da misliti, da je treba težiti za novimi naprednejšimi učnimi prijemmi.

Posebno poglavje zavzema problem tistih delavcev, ki so prenešeni na druga delovna mesta, saj v praksi skorajda ne učino ljudi za nove poklice. Posledice tega so: nizko doseganje norm, slaba kvaliteta, delovne nezgode, nezadovoljnost itd. Če bi te ljudi prekvalificirali po centru za izobraževanje, bi vsaj največji problemi odpadli.

Pri tem novem sistemu izobraževanja pa je treba vedeti, da si bodoči delavci v času priučevanja ne bodo mogli pridobiti toliko splošne izobrazbe, kot so si jo do sedaj v triletni vajenski šoli v Žalcu. Zato bo potrebno, da se bodo na priučevanje sprejemali samo tisti delavci, ki že imajo potrebno splošno izobrazbo, ker bomo v nasprotnem primeru prišli do podpovprečja izobraženega delavca, kar bi močno zavrlo med drugim tudi delavsko upravljanje. Tudi s pošolskim učenjem bi lahko dosegli zaželeno raven, vendar bo potrebno za to najti primerno stimulacijo, da se bodo ljudje tega posluževali.

Zelo blizu temu vprašanju so tudi naši medsebojni odnosi. Anketa drugih podjetij, kakor tudi naša predlanska anketa uslužbencev je pokazala, da same plače ne rešujejo že same po sebi vseh vprašanj in težkoč v podjetju, ampak dajemo na prvo mesto medsebojne odnose. Težko je delati nekemu, če se njegovi sodelavci ne zmenijo zanj, ali pa ga celo zaničujejo, ali nekemu, ki pomeni za svojega nadrejenega samo številko ali samo delovno silo, ali pa tistemu voditelju, do katerega imajo njegovi podrejeni nemogoč odnos.

Tu sem navedel samo nekaj problemov in predlogov za razpravo, končno pa bodo o tem odločali za to odgovorni organi.

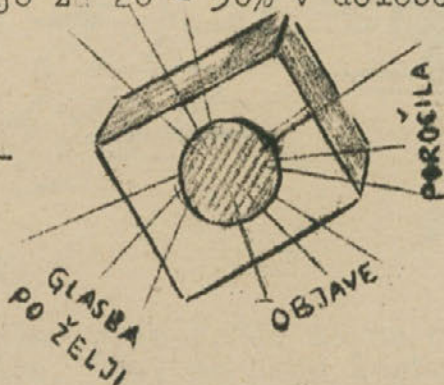
Franc Oblak

ALI ŽE VESTE .

- da so z mesecem majem uvedli v Zdravstvenem domu v Žalcu ob nedeljah in praznikih zdravniško dežurno službo, ki traja od 14 ure prejšnjega dne do ponedeljka oz. dne po prazniku do 6 ure zjutraj. Tudi iz Liboj se lahko poslužite dežurnega zdravnika v primeru potrebe.
- da bo med 5. in 12. junijem "TEDEN VARNOSTI". Vsi odgovorni vodje v podjetju, kakor tudi delavci naj v tem času poskrbijo, da bo pospešena zdravstveno-tehnična in tudi propagandna dejavnost in da bi s tem zmanjšali število obolenj in nesreč.

- da je za proslavo 145. obletnice obstoja podjetja in 10. obletnice delavskega upravljanja sestavljen odbor, ki bo vodil pripravo za proslavo. V odboru so: Božo Lukman, Milan Kralj, Minka Šuler in Rado Pantelič. Odbor želi, da bi nu vsi člani kolektiva pomagali z nasveti in delom.
- da bomo pristopili k organizaciji centra za izobrazbo odraslih. V tem centru bomo priučevali delavce za določena poklice, kjer je možna fazna delitev dela. Pričakuje se, da bomo s tem dvignili proizvodnjo za 20 - 30% v določenih proizvodnih oddelkih.
- da bomo organizirali objavno službo po tovarniškem ozvočenju. V dnevni program bomo uvedli objave najpomembnejših politično gospodarskih dogodkov, obvestila in glasbo po želji.
- da je v ponedeljek, 16. maja bila v Ljubljani konferenca urednikov in predsednikov uredniških odborov za tovarniški tisk. Tovarniški listi izhajajo mesečno v nakladi 70.000 izvodov in so postali pomemben činitelj obveščanja in seznanjanja proizvajalcev s problemi naših podjetij. Na konferenci so sklenili, da si bodo vsi izmenjevali liste in da se pri društvu novinarjev ustanovi posebna sekcija za tovarniški tisk ter da se organizirajo seminarji za urednike tovarniških tiskov.

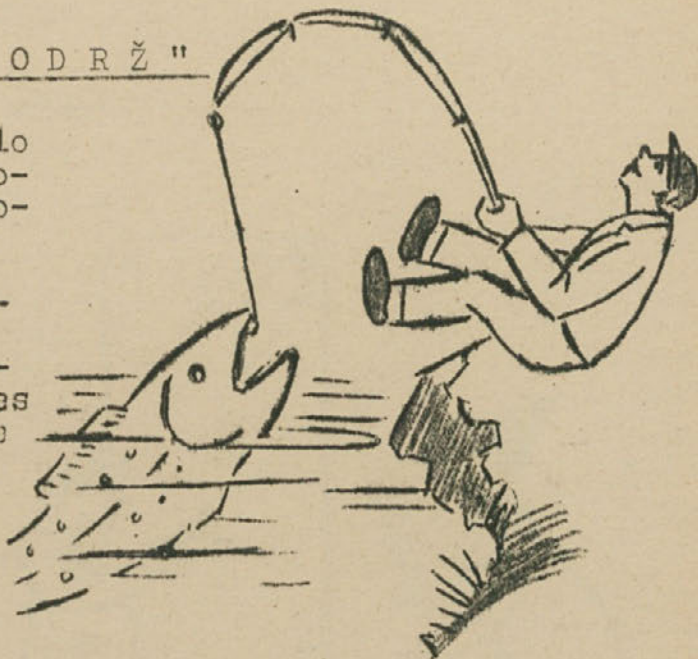
- da bomo proti tistim tovarišicam, ki bodo iz malomarnosti ponesnažile kopalnico in garderobne prostore strogo ukrepali.

Božo Lukman

VEMO IN ZNAMO, ZATO PA PRI NAS NI OBRATNIH
NESREČ !

" R I B O D R Ž "

Karli je bil zelo vnet ribič, inel pa je smolo, da je le redkokdaj ulovil kakšno ribo. Ko je že inel dovolj pikrih oponb in zbadljivk svojih športnih tovarišev, se jim je hotel naščevati na naslednji način: Napravil je znes za vabo iz testa in kavine usedline, vse skupaj stavil v pločevinasto škatlo in si pri prijatelju, ki je inel precejšnjo mero risarskega talenta, dal napraviti ovitek z napisom "Ribodrž". Nato je odšel v ribarnico in kupil za tri tisoč dinarjev sve-

žih rib. Bilo jih je za polno vedro! "Je to za menzo"? ga je vprašala začudena prodajalka. "Ne, za mojo lastno potrošnjo", ji je zagotavljal Karli. "Poten pa je to kar precejšen izdatok za vas". Kje neki! Iz teh tri tisoč jih bon dobil gotovo petkrat toliko". Prodajalka je bila takšnega kupca vesela in ni več silila vanj z vprašanji, da si ne bi premislil.

Zdaj je Karli krenil z vedrom in ribiško palico k reki. Vedro z ribami je postavil ob poti na vidno mesto, nanj pa škatlo z napisom "Ribodrž". "Zdaj se bo začelo", si je mislil Karli, "drago jim bon prodajal moj novi proizvod vabe in z njim ni bodo poplačali vse zbadljivke!"

Knealu je prišel nino zajeten možakar, kateremu se je že na obrazu poznalo, da mu je ribištvo specialiteta. Takoj je opazil polno vedro rib. "Ste vi nalovili tele ribe?" "Jaz, da!" je ponosno izjavil Karli. "Koliko časa pa ste lovili?" "Niti pol ure! Imam nove vabe "Ribodrž", lahko vam jih nekaj prodam."

"Je to vaša čestna beseda, da ste te ribe nalovili na tem nestu?" "Seveda! To ni je onogočila nova vaba!" "Zdaj je čas," si je mislil in že računal, koliko bo zahteval za vabe. Toda zelo se je začudil, ko mu je možakar dejal: "Sami ste priznali, da ste ribe nalovili na tem kraju. Torej so te ribe moje, ker je to moj revir!" Brez pozdrava je odnesel vedro z ribami. Teden dni kasneje je ribiško društvo odpisalo enega člana. Vzrok: "Ribodrž" ni prinesel zaželenega dobička.

Previdnost ni bojzljivost - lahkomiselnost
ni pogum !

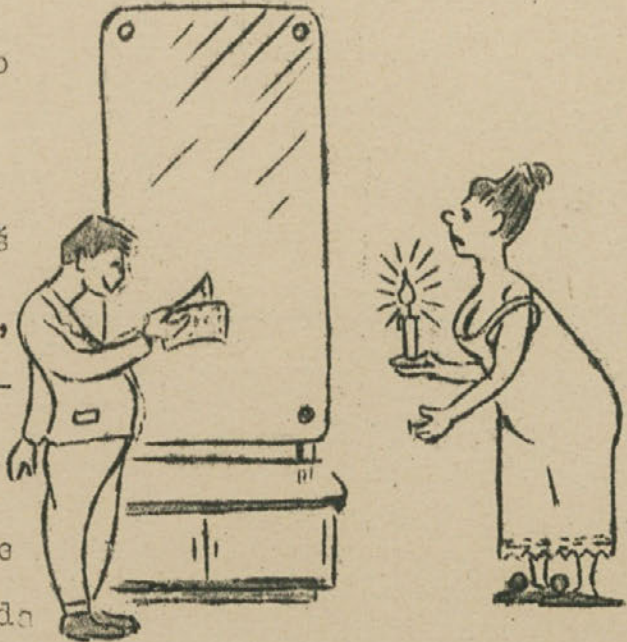
NIMA VEČ TEŽAV

Jože: "Tone, ta žena nič ne ošteje, če zpraviš kakšnega jurja?"

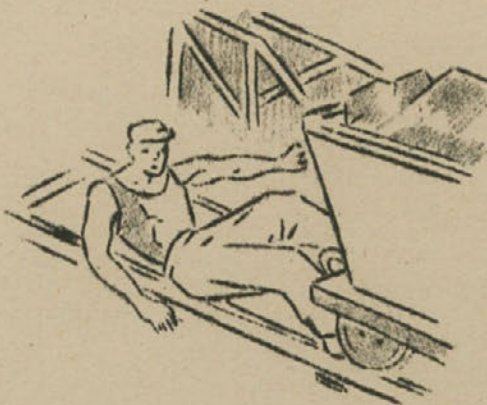
Tone: "Ni še dolgo tega, ko ne je. Zdej pa nič več!"

Jože: "Za boga, ako ti je to uspelo? Če si ni res kolega, ni moraš to zaupeti!"

Tone: "Kadar kaj zopravi, tako priden pozno donov. Ne ženino zahtavo, naj pokažen oba tisočaka, ki ni jih je dala, hitro potegnem iz žepa edinega, ki ni je še ostal in ga držim pri ogledalu tako, da žena vidi enega v noji roki drugega pa v ogledalu. Žena torej vidi dva in zadeva je končana v obojestransko z. dovoljstvo".

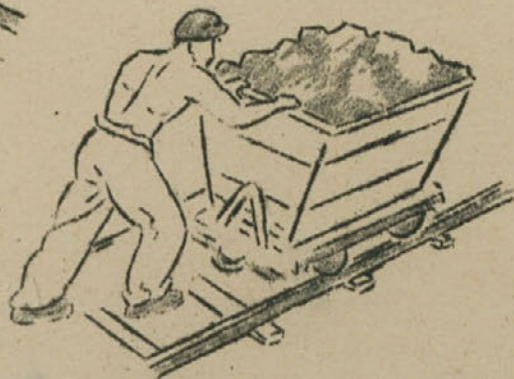
Ernest Polanc

Ni znal
ali
Ni mogel
ali
Ni hotel

potiskati vozička

ta ko!

Ureja uredniški odbor: Odgovorni urednik Božo Lukman.
Izdaja Keramična industrija Liboje — Celje.
Prispevke dostavljajte odgovornemu uredniku. Rokopisov ne vračamo.